

เอกสารประกอบการสอน
รหัสวิชา 1401 – 1201 วิชากระโปรงเบื้องต้น

จัดทำโดย

นางสมสุนีย์ แซ่อ้าว
ครูชำนาญการ
แผนกผ้าและเครื่องแต่งกาย

วิทยาลัยสารพัดช่างพระนคร
สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา
กระทรวงศึกษาธิการ

เอกสารประกอบการสอน

จุดประสงค์รายวิชา

1. เพื่อให้มีความรู้เกี่ยวกับเครื่องมือ อุปกรณ์และวัสดุในการตัดเย็บกระโปรงสตรี สามารถเลือกใช้ และบำรุงรักษาได้อย่างถูกต้อง
2. สามารถเลือกผ้าและคำนวณผ้าเพื่อใช้ในการตัดเย็บกระโปรงสตรีแบบต่างๆ ได้อย่างเหมาะสม และถูกต้อง
3. สามารถสร้างแบบตัดเย็บกระโปรงสตรีเบื้องต้นและกระโปรงสตรีแบบต่างๆ ได้
4. นำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการตัดเย็บกระโปรงแบบต่างๆ ที่ใช้ในชีวิตประจำวัน และ ประกอบอาชีพได้
5. เพื่อให้มีทัศนคติที่ดีในการปฏิบัติงานด้วยความประณีต ประหยัด และตรงต่อเวลา

มาตรฐานรายวิชา

1. เข้าใจหลักการใช้ การดูแลบำรุงรักษา เครื่องมือและอุปกรณ์การสร้างแบบและตัดเย็บกระโปรง
2. คำนวณผ้า / เลือกผ้า / เตรียมผ้าก่อนตัด เพื่อใช้ในการตัดเย็บกระโปรงแบบต่างๆ
3. สร้างแบบตัดกระโปรงเบื้องต้นและปรับแบบให้เหมาะกับรูปร่าง
4. สร้างแบบและตัดเย็บกระโปรงแบบต่างๆตามเครื่องหมายที่กำหนดบนแบบตัด
5. คิดต้นทุนและค่าบริการ

คำอธิบายรายวิชา

ศึกษาชนิดและลักษณะเครื่องมืออุปกรณ์การตัดเย็บกระโปรง เครื่องเกาะเกี่ยว การวัดตัว การสร้างแบบกระโปรงเบื้องต้น การปรับแบบตัด การทำเครื่องหมายบนแบบตัด การเลือกผ้า การคำนวณผ้า การวางแบบ การทำเครื่องหมายบนผ้า การเย็บประกอบตัวกระโปรง การลองตัว การแก้ไขแบบตัดให้เหมาะสมกับรูปร่าง การคิดคำนวณราคา

ปฏิบัติฝึกทักษะการใช้เครื่องมืออุปกรณ์การตัดเย็บกระโปรงติดเครื่องเกาะเกี่ยว การสร้างแบบตัดกระโปรงเบื้องต้น และกระโปรงแบบต่างๆ ฝึกคิดคำนวณราคา

กำหนดแผนการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้	เรื่อง	จำนวนชั่วโมง	หมายเหตุ
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1	เครื่องมือและอุปกรณ์การตัดเย็บ	3	
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2	เทคนิคการเย็บ	6	
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3	ความรู้เรื่องผ้า	3	
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4	การวัดตัว	3	
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5	การสร้างแบบตัดกระโปรงเบื้องต้น	3	
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6	การตัดแปลงแบบตัดกระโปรงเบื้องต้น	3	
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7	การตัดเย็บกระโปรงทรงตรง ทรงสอบ หรือ ทรงบานเอ	12	
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8	การสร้างแบบและตัดเย็บกระโปรงย้วย	12	
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 9	การสร้างแบบ และตัดเย็บกระโปรงรูด	15	
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 10	การสร้างแบบและตัดเย็บกระโปรงแยกชั้น	12	
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 11	ธุรกิจตัดเย็บเสื้อผ้า	3	
	รวม	75	

กำหนดเอกสารประกอบการสอน

เอกสารประกอบการสอน	เรื่อง	จำนวนชั่วโมง	หมายเหตุ
หน่วยที่ 1	เครื่องมือและอุปกรณ์การตัดเย็บ	3	
หน่วยที่ 2	เทคนิคการเย็บ	6	
หน่วยที่ 3	ความรู้เรื่องผ้า	3	
หน่วยที่ 4	การวัดตัว	3	
หน่วยที่ 5	การสร้างแบบตัดกระโปรงเบื้องต้น	3	
หน่วยที่ 6	การตัดแปลงแบบตัดกระโปรงเบื้องต้น	3	
หน่วยที่ 7	การตัดเย็บกระโปรงทรงตรง ทรงสอบ หรือ ทรงบานเอ	12	
หน่วยที่ 8	การสร้างแบบและตัดเย็บกระโปรงย้วย	12	
หน่วยที่ 9	การสร้างแบบ และตัดเย็บกระโปรงรูด	15	
หน่วยที่ 10	การสร้างแบบและตัดเย็บกระโปรงแยกชั้น	12	
หน่วยที่ 11	ธุรกิจตัดเย็บเสื้อผ้า	3	
	รวม	75	

เอกสารประกอบการสอน

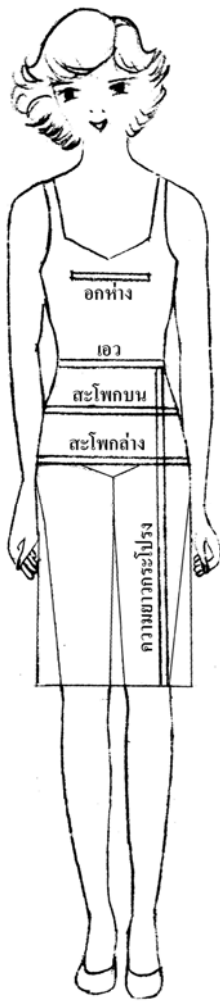
หน่วยที่ 4

เรื่อง การวัดตัวเพื่อสร้างแบบกระโปรง

ใบความรู้ที่ 4 มาตรการที่ใช้ในการวัดตัว

วิธีวัดตัวเพื่อสร้างแบบกระโปรง

ใบงานที่ 8 การวัดตัวเพื่อสร้างแบบกระโปรง

เอกสารประกอบการสอน หน่วยที่ 4
วิชา ะโพรงเบื้องต้น
รหัสวิชา 1401-1201
ชื่อหน่วย การวัดตัว
ชื่อเรื่อง การวัดตัวเพื่อสร้างแบบกะโพรง

สาระสำคัญ

การวัดตัวเป็นขั้นตอนแรกในการสร้างแบบและตัดเย็บกะโพรงให้ได้พอดีตัว จึงต้องมีความรู้เกี่ยวกับมาตราส่วนที่ใช้ในการวัดตัว และวิธีวัดตัวที่ถูกต้อง หากการวัดตัวผิดพลาด กะโพรงที่สร้างแบบและตัดเย็บออกมาจะไม่ได้สัดส่วน ตามรูปร่างของผู้สวมใส่

จุดประสงค์การเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถ

1. บอกมาตราที่ใช้ในการวัดตัวได้
2. บอกวิธีแบ่งระยะความยาวของมาตราที่ใช้ในการวัดตัว ได้
3. บอกการเตรียมตัวก่อนวัดตัวได้
4. บอกวิธีวัดตัวตามส่วนต่างๆ เพื่อสร้างแบบกะโพรงได้
5. แสดงวิธีวัดตัวตามส่วนต่าง ๆ เพื่อสร้างแบบกะโพรง ได้ถูกต้องแม่นยำ

หัวข้อเรื่อง

มาตราที่ใช้ในการวัดตัว

วิธีวัดตัวเพื่อสร้างแบบกะโพรง

แบบทดสอบก่อนเรียน
รหัสวิชา 1401 – 1201 วิชา กระป๋องเบื้องต้น
เรื่อง การวัดตัวเพื่อสร้างแบบกระป๋อง

คำสั่ง : จงเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียวโดยทำเครื่องหมาย **X** ลงในกระดาษคำตอบ

1. มาตรการที่ใช้ในการวัดตัว คือข้อใด

ก. นิ้ว	ข. ฟุต
ค. หลา	ง. เซนติเมตร
2. 1 เซนติเมตร แบ่งออกเป็นกี่ช่อง

ก. 6	ข. 8
ค. 10	ง. 12
3. ถ้าใช้ $4 \div 1$ เซนติเมตร จะได้เท่าไร

ก. 0.25 ซม.	ข. 0.5 ซม.
ค. 0.75 ซม.	ง. 1.00 ซม.
4. ผู้ถูกวัดตัวควรสวมกระป๋องพอดีเพื่ออะไร

ก. เพื่อเน้นรูปร่าง	ข. เพื่อความเช็กซี่
ค. เพื่อความสวยงาม	ง. เพื่อได้สัดส่วนที่แท้จริง
5. ขณะวัดตัว ผู้วัดควรนำสายวัดไว้ที่ใด

ก. วางไว้ด้านหลังผู้ถูกวัด	ข. วางไว้ใกล้มือผู้วัดตัว
ค. คล้องแขนไว้เสมอ	ง. คล้องคอไว้เสมอ
6. การวัดจุดยอดอกข้างหนึ่งไปยังจุดยอดอกอีกข้างหนึ่ง เป็นการวัดอะไร

ก. ออกสูง	ข. ออกห่าง
ค. หว่างอก	ง. ช่องอก
7. สายคาดเอวควรมีความกว้างเท่าไร

ก. กว้าง 1 ถึง 2 ซม.

ข. กว้าง 3 ถึง 4 ซม.

ค. กว้าง 4 ถึง 5 ซม.

ง. กว้างเท่าไรก็ได้

8. ขณะวัดตัว ผู้วัดตัวควรปฏิบัติอย่างไร จึงจะเห็นสายวัดได้ชัดเจน

ก. ยืนตามความถนัด

ข. ยืนด้านหน้าผู้ถูกวัด

ค. ยืนด้านหลังผู้ถูกวัด

ง. ยืนด้านข้างผู้ถูกวัด

9. ผู้ที่มีหน้าท้องยื่นมาก ต้องวัดตามข้อใด

ก. วัดส่วนที่ยื่นมากที่สุดของหน้าท้อง

ข. วัดส่วนที่ใหญ่ที่สุดของสะโพกบน

ค. วัดส่วนที่ยื่นมากที่สุดของหน้าท้องไป

ง. วัดส่วนที่ใหญ่ที่สุดของสะโพกล่าง

บรรจบที่สะโพกบน

ไปบรรจบส่วนที่ยื่นมากที่สุดของหน้าท้อง

10. ผู้ที่มีหน้าขายื่น ต้องวัดตามข้อใด

ก. วัดส่วนที่ยื่นมากที่สุดของหน้าขา

ข. วัดส่วนที่ใหญ่ที่สุดของสะโพกล่าง

ค. วัดส่วนที่ยื่นมากที่สุดของหน้าขาไป

ง. วัดส่วนที่ใหญ่ที่สุดของสะโพกล่าง

บรรจบที่สะโพกบน

ไปบรรจบส่วนที่ยื่นมากที่สุดของหน้าขา

กระดาษคำตอบแบบทดสอบ
เรื่อง การวัดตัวเพื่อสร้างแบบกระโปรง

ชื่อ..... รอบ.....รุ่น.....
วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ข้อ	ก	ข	ค	ง
1				
2				
3				
4				
5				
6				
7				
8				
9				
10				

เฉลย แบบทดสอบ
เรื่อง การวัดตัวเพื่อสร้างแบบกระโปรง

1. ง
2. ค
3. ก
4. ง
5. ง
6. ข
7. ก
8. ง
9. ง
10. ง

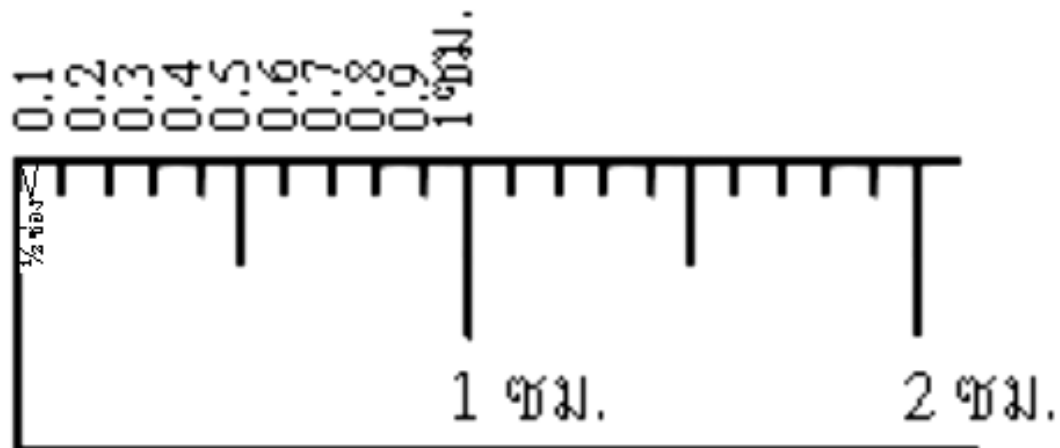
รหัส 1401- 1201	ใบความรู้ที่ 4 วิชากระโปรงเบื้องต้น	หน่วยที่ 4 สอนครั้งที่ 5
ชื่อหน่วย การวัดตัว		
ชื่อเรื่อง การวัดตัวเพื่อสร้างแบบกระโปรง		จำนวน 60 นาที

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม เพื่อให้ผู้เรียนสามารถ

1. บอกมาตราที่ใช้ในการวัดตัวได้
2. บอกวิธีแบ่งระยะความยาวของมาตราที่ใช้ในการวัดตัว ได้
3. บอกการเตรียมตัวก่อนวัดตัวได้
4. บอกวิธีวัดตัวตามส่วนต่างๆ เพื่อสร้างแบบกระโปรงได้
5. แสดงวิธีวัดตัวตามส่วนต่าง ๆ เพื่อสร้างแบบกระโปรง ได้ถูกต้องแม่นยำ

มาตราที่ใช้ในการวัดตัว

การวัดตัวจำเป็นต้องมีความรู้ ในมาตราส่วนการวัดตัวที่ถูกต้องเพื่อความสะดวกรวดเร็วในการวัด และต้องรู้วิธีในการอ่านส่วนแบ่งใน 1 เซนติเมตร ด้วย โดยจะใช้คำศัพท์เฉพาะดังต่อไปนี้

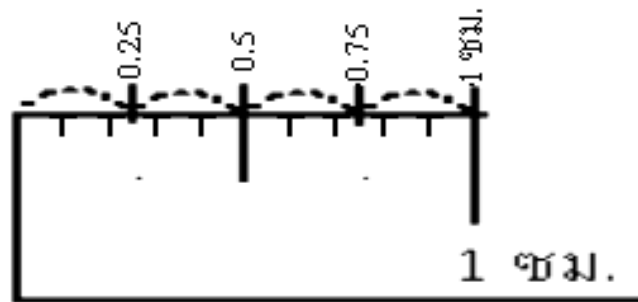
1 ซม. จะแบ่งออกเป็น 10 ช่อง

ใน 1 เซนติเมตรแบ่งออกเป็น 10 ช่อง

$\frac{1}{2}$ ช่อง	เรียกว่า	จุดศูนย์ห้า	.05 (ครึ่งช่อง)
1 ช่อง	เรียกว่า	จุดหนึ่ง	.1
2 ช่อง	เรียกว่า	จุดสอง	.2
$2\frac{1}{2}$ ช่อง	เรียกว่า	จุดสองห้า	.25 (2 ช่องครึ่ง)

ถ้าใช้ 4 หार 1 ซม. จะมีส่วนละ .25 จำนวน 4 ส่วน

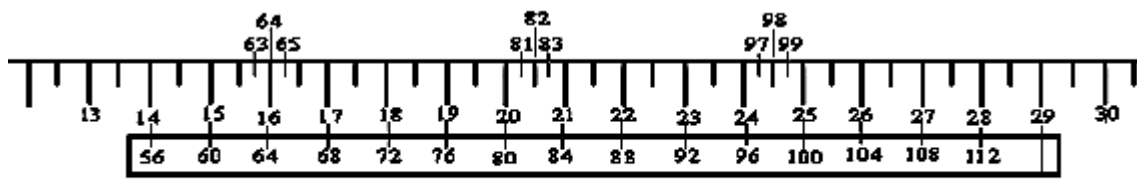
- 1 ส่วน เท่ากับ 0.25
- 2 ส่วน เท่ากับ 0.5
- 3 ส่วน เท่ากับ 0.75
- 4 ส่วน เท่ากับ 1 ซม.

4 หาร 1 ซม. จะมีส่วนละ .25 จำนวน 4 ส่วน

สมมุติ	ยาว 60 ซม.	หารด้วย 4	จะได้ 15 ซม.
"	61 ซม.	" 4	" 15.25 ซม.
"	62 ซม.	" 4	" 15.50 ซม.
"	63 ซม.	" 4	" 15.75 ซม.
"	64 ซม.	" 4	" 16 ซม.

ข้อเสนอแนะ นำกระดาษเขียนเลขที่หาร 4 ลงตัวติดบนสายวัดด้วย เพราะว่าสายวัดที่ใช้วัดตัวกับใช้สร้างแบบควรเป็นสายวัดเส้นเดียวกัน

นำกระดาษเขียนเลขที่หาร 4 ลงตัวติดบนสายวัด

การวัดตัว เป็นสิ่งสำคัญขั้นตอนแรกที่จะทำให้เสื้อผ้าที่ตัดได้สัดส่วนพอดีกับผู้สวมใส่มากเท่าใด ก็ขึ้นอยู่กับกาวัดตัวที่ถูกต้องเพียงตรง

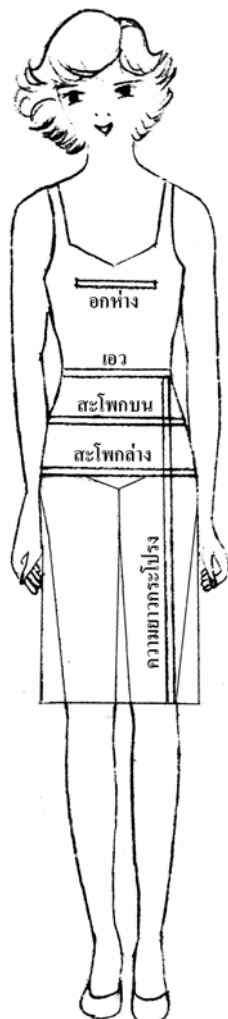
เครื่องมือและอุปกรณ์

1. สายวัด
2. สายคาดเอว กว้าง 1 ถึง 2 ซม. ยาวกว่าเอว 30 ถึง 40 ซม. 1 เส้น
3. สมุดจด
4. ปากกา หรือ ดินสอดำ

การเตรียมตัวก่อนวัดตัว

ผู้ถูกวัด ควรสวมชุดชั้นในที่ได้ขนาดพอดีกับรูปร่าง สวมใส่กระโปรงชั้นใน (Slip) หรือสวมกระโปรงที่พอดีตัว ไม่สวมใส่กระโปรงจีบ หรือบานมากขณะที่วัดตัว ให้ผู้ถูกวัดยืนตัวตรง ในท่าสบาย ไม่ก้มๆ เงยๆ เพื่อความเที่ยงตรงควรถอดรองเท้า วัดความยาวจากเอวถึงพื้น หักระยะพื้นถึงชายกระโปรงออก จะได้สัดส่วนที่แท้จริง นำผ้าขอบกระโปรง หรืออีลาสติกขนาด 1 ถึง 2 ซม. คาดเอวไว้โดย ใช้เข็มหมุดกลัดไว้ให้พอดีเอวจริง

ผู้วัด ต้องวัดตัวด้วยความละเอียดรอบคอบประณีตต้องระวังสายวัด อย่าให้บิดเบี้ยวในขณะที่วัดตัว ควรอยู่ด้านข้างของผู้ถูกวัด จะได้มองเห็นสายวัดทั้งด้านหน้าและด้านหลัง และไม่หายใจรดลูกค้า สัดส่วนที่ต้องวัดเพื่อการสร้างแบบกระโปรงมีดังนี้

1. อกห่าง
2. รอบเอว
3. รอบสะโพกบน วัดต่ำจากเอวลงมา 10 ซม.
4. รอบสะโพกล่าง วัดต่ำจากเอวลงมา 20 ซม.
5. ความยาวกระโปรง วัดจากกลางตัวด้านข้างได้สายคาดเอว ต่ำลงมาตามต้องการ

วิธีวัดตัว เพื่อสร้างแบบกระโปรง

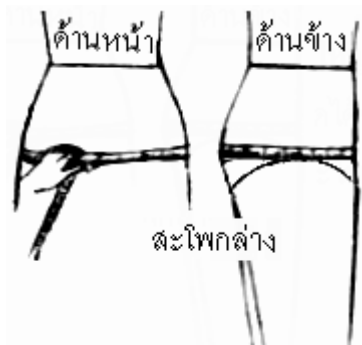
1. วัดอกห่าง วัดจากจุดอกข้างหนึ่งไปยังจุดอกอีกข้างหนึ่ง

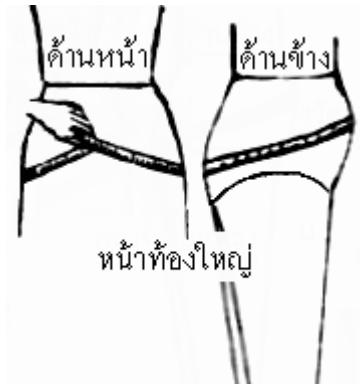
2. วัดรอบเอว วัดรอบเอวตรงส่วนที่คอดที่สุดของเอว วัดให้พอดี ไม่คับ หรือหลวมเกินไป หรือตามความต้องการของผู้ถูกวัดตัว

3. วัดรอบสะโพกบน หรือหน้าท้อง วัดส่วนที่ยื่นมากที่สุดของหน้าท้อง วัดให้หลวมพอดีพอหมุนได้

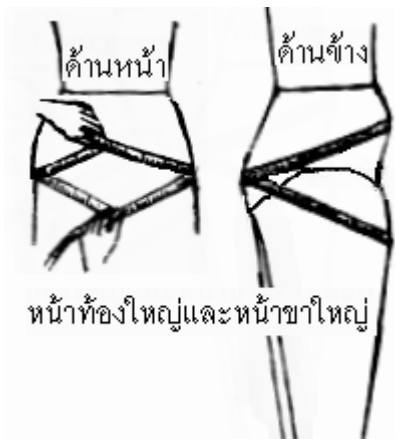
4. วัดรอบสะโพกล่าง วัดตรงส่วนที่ยื่นมากที่สุดของก้นให้พอดีหมุนได้

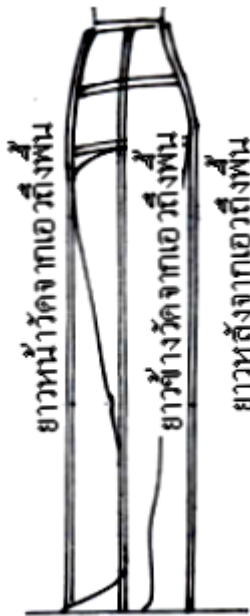
กรณีหน้าท้องใหญ่ การวัดรอบสะโพกล่าง วัดโดยให้สายวัดผ่านแนวสะโพกล่างด้านหลังตรงส่วนที่ยื่นมากที่สุดของก้น แล้วจึงเลื่อนสายวัดด้านหน้าขึ้นไปบรรจบกันตรงส่วนหน้าท้องที่ยื่นมากที่สุดเป็นขนาดของรอบสะโพกล่าง

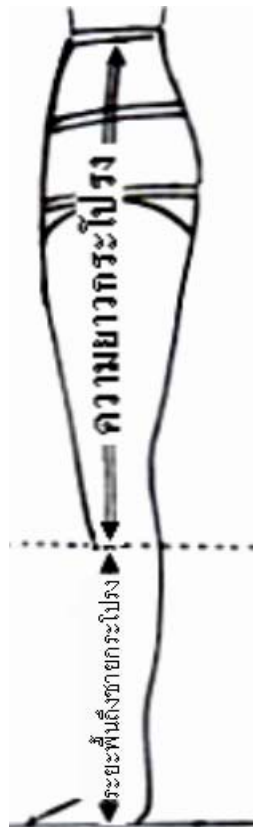
กรณีต้นขาใหญ่ การวัดรอบสะโพกล่าง วัดโดยให้สายวัดผ่านแนวสะโพกล่างด้านหลังตรงส่วนที่ยื่นมากที่สุดของก้น แล้วจึงเลื่อนสายวัดต่ำลงมาบรรจบกันตรงส่วนหน้าต้นขาที่ยื่นมากที่สุดจะเป็นขนาดของรอบสะโพกล่าง

กรณีที่หน้าท้องใหญ่และหน้าขาใหญ่ด้วย ก็ให้วัดทั้ง 2 กรณี แล้วพิจารณาว่ากรณีใดวัดได้ขนาดมากกว่า ก็ใช้ ขนาดที่มากกว่าเป็นขนาดของรอบสะโพกล่าง

5. วัดยาวหน้า วัดจากกลางตัวด้านหน้าได้สายคาดเอวถึงพื้น
หักระยะพื้นถึงชายกระโปรงออก
6. วัดยาวข้าง วัดจากกลางตัวด้านข้างได้สายคาดเอวถึงพื้น
หักระยะพื้นถึงชายกระโปรงออก
7. วัดยาวหลัง วัดจากกลางตัวด้านหลังได้สายคาดเอวถึงพื้น
หักระยะพื้นถึงชายกระโปรงออก

8. ความยาวกระโปรง วัดจากกลางตัวด้านข้างได้สายคาดเอว
ต่ำลงมาตามต้องการ

แบบทดสอบ

หน่วยที่ 4 การวัดตัว

รหัสวิชา 1401 – 1201

วิชากระโปรงเบื้องต้น

แบบฝึกหัดที่ 5

การวัดตัวเพื่อสร้างแบบกระโปรง

คำสั่ง : จงเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียวโดยทำเครื่องหมาย X ลงในกระดาษคำตอบ

1. มาตรการที่ใช้ในการวัดตัว คือข้อใด

ก. นิ้ว	ข. ฟุต
ค. หลา	ง. เซนติเมตร
2. 1 เซนติเมตร แบ่งออกเป็นกี่ช่อง

ก. 6	ข. 8
ค. 10	ง. 12
3. 1 เซนติเมตร \div 4 จะได้เท่าไร

ก. 0.25 ซม.	ข. 0.5 ซม.
ค. 0.75 ซม.	ง. 1.00 ซม.
4. ผู้ถูกวัดตัวควรสวมกระโปรงพอดีเพื่ออะไร

ก. เพื่อเน้นรูปร่าง	ข. เพื่อความเช็กซี่
ค. เพื่อความสวยงาม	ง. เพื่อได้สัดส่วนที่แท้จริง
5. ผู้วัดตัว ขณะวัดตัวควรยืนลักษณะไร

ก. ยืนตามความถนัด	ข. ยืนด้านหน้าผู้ถูกวัด
ค. ยืนด้านหลังผู้ถูกวัด	ง. ยืนด้านข้างผู้ถูกวัด
6. การวัดจุดยอดอกข้างหนึ่งไปยังจุดยอดอกอีกข้างหนึ่ง เป็นการวัดอะไร

ก. ออกสูง	ข. ออกห่าง
ค. หว่างอก	ง. ช่องอก
7. สายคาดเอวควรมีความกว้างเท่าไร

ก. กว้าง 1 ถึง 2 ซม.	ข. กว้าง 3 ถึง 4 ซม.
ค. กว้าง 4 ถึง 5 ซม.	ง. กว้างเท่าไรก็ได้

8. ขณะวัดตัว ผู้วัดตัวควรปฏิบัติอย่างไร จึงจะเห็นสายวัดได้ชัดเจน

ก. ยืนตามความถนัด

ข. ยืนด้านหน้าผู้ถูกวัด

ค. ยืนด้านหลังผู้ถูกวัด

ง. ยืนด้านข้างผู้ถูกวัด

9. จะวัดตัวสำหรับผู้ที่มีหน้าท้องยื่นมาก อย่างไร

ก. วัดส่วนที่ยื่นมากที่สุดของหน้าท้อง

ข. วัดส่วนที่ใหญ่ที่สุดของสะโพกบน

ค. วัดส่วนที่ยื่นมากที่สุดของหน้าท้องไป
บรรจบที่สะโพกบน

ง. วัดส่วนที่ใหญ่ที่สุดของสะโพกล่าง
ไปบรรจบส่วนที่ยื่นมากที่สุดของหน้าท้อง

10. จะวัดตัวสำหรับผู้ที่มีหน้าขายื่นอย่างไร

ก. วัดส่วนที่ยื่นมากที่สุดของหน้าขา

ข. วัดส่วนที่ใหญ่ที่สุดของสะโพกล่าง

ค. วัดส่วนที่ยื่นมากที่สุดของหน้าขาไป
บรรจบที่สะโพกบน

ง. วัดส่วนที่ใหญ่ที่สุดของสะโพกล่าง
ไปบรรจบส่วนที่ยื่นมากที่สุดของหน้าขา

กระดาษคำตอบ แบบทดสอบ
เรื่อง การวัดตัวเพื่อสร้างแบบกระโปรง

ชื่อ..... รอบ.....รุ่น.....
วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ข้อ	ก	ข	ค	ง
1				
2				
3				
4				
5				
6				
7				
8				
9				
10				

เฉลย แบบทดสอบ
เรื่อง การวัดตัวเพื่อสร้างแบบกระโปรง

1. ง
2. ค
3. ก
4. ง
5. ง
6. ข
7. ก
8. ง
9. ง
10. ง

รหัส 1401- 1201	ใบงานที่ 8 วิชาการโปร่งเบื้องต้น	หน่วยที่ 4 สอนครั้งที่ 5
ชื่อหน่วย การวัดตัว		
ชื่อเรื่อง การวัดตัวเพื่อสร้างแบบกระโปรง		จำนวน 120 นาที

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม เพื่อให้ผู้เรียนสามารถ

1. เตรียมเครื่องมือและอุปกรณ์การวัดตัวได้
2. บอกมาตราที่ใช้ในการวัดตัวได้
3. วัดตัวตามลำดับขั้นได้
4. วัดตัวตามส่วนต่างๆ เพื่อสร้างแบบกระโปรงได้
5. เตรียมตัวก่อนวัดตัวได้

เครื่องมือและอุปกรณ์

1. สายวัด
2. เข็มหมุด
3. สายคาดเอวกว้าง 1 ถึง 2 ซม. ยาวกว่าเอว 30 ถึง 40 ซม. 1 เส้น
4. สมุดจด
5. ปากกา หรือ ดินสอดำ
6. กระโปรงชุดชั้นใน

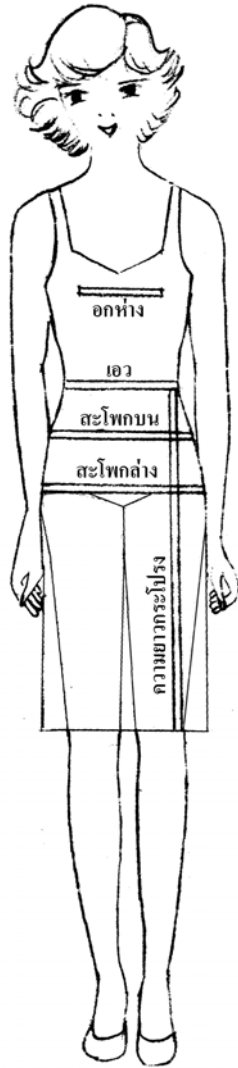
ลำดับขั้นการปฏิบัติ

ให้ผู้เรียนแบ่งเป็นกลุ่มๆ ละ 3 คน และหมุนเวียนผลัดเปลี่ยนกันวัดตัวให้ครบทั้ง 3 คน เมื่อวัดตัวเสร็จให้ส่ง รายการวัดตัวจากกาวัดตัวเพื่อน ๆ เพื่อครูจะได้ทำการตรวจสอบอีกครั้ง

การเตรียมตัวก่อนวัดตัว

1. ผู้ถูกวัดสวมกระโปรงชุดชั้นในพอดีตัว
2. ผู้ถูกวัดยืนตรง ไม่ก้มไม่เอียงไปมา
3. ผู้วัดยืนด้านข้างผู้ถูกวัด
4. ผู้วัดใช้สายคาดเอว (คาดให้ตรงเอวจริง) ของผู้ถูกวัด โดยใช้เข็มหมุดกดไว้ให้พอดี

สัดส่วนที่ต้องวัดเพื่อการสร้างแบบกระโปรงมีดังนี้

1.อกห่าง

2.รอบเอว

3.รอบสะโพกบน วัดต่ำจากเอวลงมา 10 ซม.

4.รอบสะโพกล่าง วัดต่ำจากเอวลงมา 20 ซม.

5.ความยาวกระโปรง วัดจากกลางตัวด้านข้างใต้สายคาดเอว
ต่ำลงมาตามต้องการ

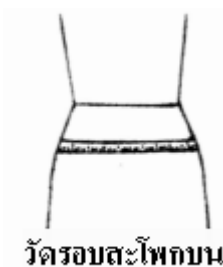
วิธีวัดตัว เพื่อสร้างแบบกระโปรง

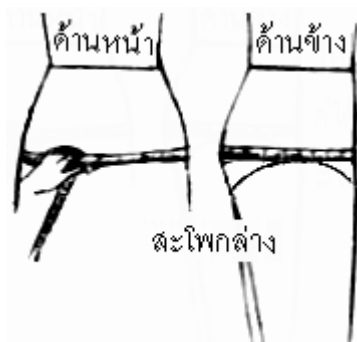
1. วัดอกห่าง วัดจากจุดอกข้างหนึ่งไปยังจุดอกอีกข้างหนึ่ง

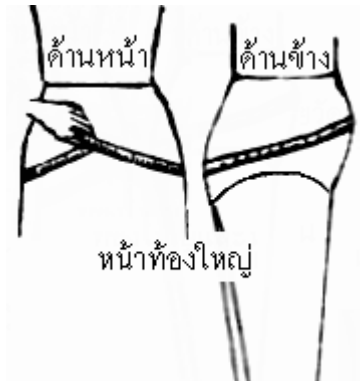
2. วัดรอบเอว วัดรอบเอวตรงส่วนที่คอดที่สุดของเอว วัดให้พอดี ไม่คับ หรือหลวมเกินไป หรือตามความต้องการของผู้ถูกวัดตัว

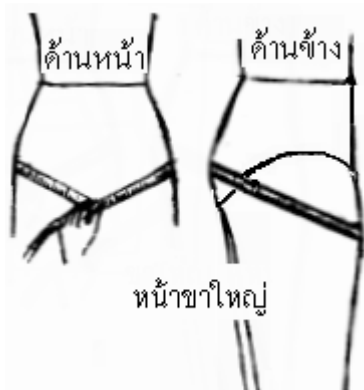
3. วัดรอบสะโพกบน หรือหน้าท้อง วัดส่วนที่ยื่นมากที่สุดของหน้าท้อง วัดให้หลวมพอดีพอหมุนได้

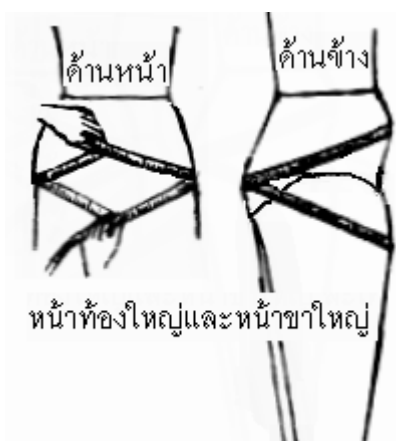
4. วัดรอบสะโพก ล่าง วัดตรงส่วนที่ยื่นมากที่สุดของก้นให้พอดีหมุนได้

กรณีหน้าท้องใหญ่ การวัดรอบสะโพกล่าง วัดโดยให้สาย วัดผ่าน
แนวสะโพกล่างด้านหลังตรงส่วนที่ยื่นมากที่สุดของก้น แล้วจึงเลื่อน
สายวัดด้านหน้าขึ้นไปบรรจบกันตรงส่วนหน้าท้องที่ยื่นมากที่สุด
เป็นขนาดของรอบสะโพกล่าง

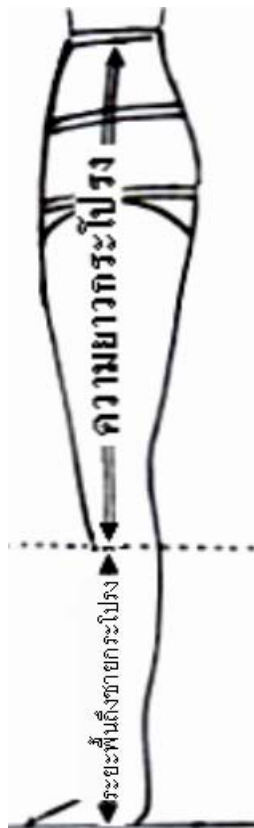
กรณีต้นขาใหญ่ การวัดรอบสะโพกล่าง วัดโดยให้สายวัด
ผ่านแนวสะโพกล่างด้านหลังตรงส่วนที่ยื่นมากที่สุดของก้น
แล้วจึงเลื่อนสายวัดต่ำลงมาบรรจบกันตรงส่วนหน้าต้นขาที่
ยื่นมากที่สุดจะเป็นขนาดของรอบสะโพกล่าง

กรณีที่หน้าท้องใหญ่และหน้าขาใหญ่ด้วย ก็ให้วัดทั้ง 2 กรณี
แล้วพิจารณาว่ากรณีใดวัดได้ขนาดมากกว่า ก็ใช้ ขนาดที่
มากกว่าเป็นขนาดของรอบสะโพกล่าง

5. วัดยาวหน้า วัดจากกลางตัวด้านหน้าได้สายคาดเอวถึงพื้น
หักระยะพื้นถึงชายกระโปรงออก
6. วัดยาวข้าง วัดจากกลางตัวด้านข้างได้สายคาดเอวถึงพื้น
หักระยะพื้นถึงชายกระโปรงออก
7. วัดยาวหลัง วัดจากกลางตัวด้านหลังได้สายคาดเอวถึงพื้น
หักระยะพื้นถึงชายกระโปรงออก

8. ความยาวกระโปรง วัดจากกลางตัวด้านข้างได้สายคาดเอว
ต่ำลงมาตามต้องการ

ข้อเสนอแนะ

1. ผู้เรียนต้องวัดตัวด้วยความละเอียดรอบคอบ
2. ผู้วัดตัวควรเตรียมกระโปรงชั้นใน (Slip) ไว้ให้ผู้ถูกวัดตัวเปลี่ยน เพื่อจะได้ขนาดตัวที่ถูกต้อง
3. ผู้เรียนควรฝึกทักษะการวัดตัวเพื่อนที่มีรูปร่างแตกต่างกันเพื่อจะได้เข้าใจวิธีวัดตัวมากขึ้น
4. ผู้เรียนต้องระวังสายวัด อย่าให้บิดเบี้ยวในขณะที่วัดตัว

การประเมินผล

1. การเตรียมวัสดุอุปกรณ์	3	คะแนน
2. การวัดเอว	5	คะแนน
3. การวัดสะโพกล่าง	5	คะแนน
4. การวัดอกห่าง	3	คะแนน
5. วัดความยาวกระโปรง	2	คะแนน
6. ปฏิบัติงานทันเวลา	2	คะแนน
	รวม	20
		คะแนน

(เฉลี่ย 10 คะแนน)

หนังสืออ้างอิง

- เจียรพรรณ โสภโณ. ชุดตำราเรียนตัดเสื้อสตรีนพเก้า กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชวนพิมพ์, 2526.
- ปกรณ์ วุฒิยางกูร. คู่มือช่างเสื้อ กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์พับพิชการพิมพ์, ม.ป.ท.
- ราชบัณฑิตยสถาน. พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 กรุงเทพฯ : นานมีบุคส์พับลิเคชั่น, 2546.
- วณิชา เพชรสุวรรณ. โครงการตัดเย็บเสื้อผ้า กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์, 2533.
- วารุณี วงษา. ศัพท์พื้นฐานการตัดเย็บเสื้อผ้า กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มิตรสยาม, 2534.
- วาสนา สว่างคำ. ตำราตัดเสื้อสตรี กรุงเทพฯ : 199 หน้า, 2530.
- ศรีนวล แก้วแพร. การตัดเย็บเสื้อผ้า 1 พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2535.